

Servei d'habitacions? Enviin-me una habitació més gran - Groucho Marx

Atac a la Monarquia

Fa gairabé dos anys em van otorgar el privilegi de dirigir aquest humil, però rigorós diari. En menys d'un any, he impulsat l'edició on-line del TLT, assolint fins a dia d'avui, més de 7.000 visites a la web. Al llarg d'aquest temps, no només ha augmentat la difusió del diari, a més hem publicitat actes relacionats amb la Síndrome de Down de diverses fundacions i entitats, i afavorit el neixament de nous talents amb la publicació dels escrits dels nostres lectors.

Crec que és un balanç força positiu, si a més tenim en compte que l'equip de redacció està format per dos simples becaris, a temps parcial i que a penes saben fer la O amb un rollo de paper Cel. He rebut pressions de tota mena per a pujar el sou, per millorar les condicions laborals, per donar més dies de festa, etc. Totes aquestes demandes, no cal dir-ho, absolutament injustificades, han estat escoltades i estudiades.

I com m'ho agraeixen? Doncs amb un cop d'estat. Perquè amb nocturnitat i silenciosament, els meus dos becaris, units per destronar el meu regnat, em comuniquen

que a partir del proper desembre incorporen a la redacció un nou individu, que per ara anomenaré "champion". Una mena de segundo de a bordo, amb dret a vot i a la paraula. En altres paraules: Un cop d'estat en tota regla..

Amics, la monarquia, de la qual jo n'era la princesa representant, es desmorona. Com haureu imaginat, l'ambient en aquest moments a la redacció és molt tens. Canvis de taules, noves adequació de les instal·lacions, reorganització de les vacances... i a sobre és un Home, amb colita!!!

En qualsevol cas, vull fer una crida a tots els meus seguidors, per mantenir la calma: El TLT no canviarà de nom, ni de format, i jo seguiré sent la directora en cap. En aques moments estic treballant amb els meus advocats quines opcions hi ha de despatxar als dos becaris esquiroles que m'han fet el llit.

En qualsevol cas, i com que la meva bondat infinta és per tots coneguda, no vull començar a fustigar a aquest pobre, que evidentment, no sap la que li ve a sobre. Si ja és humiliant tenir una jefa dona, imagineu-vos

quan descobreixi que els que l'han portat a aquest món (món editorial) son dos becaris descerebrats.

Em comprometo a portar-me bé amb el "champion" (no negareu que és un nom prepotent per algú que arriba de nou), no li posaré galetes trencades al llit, ni sal al suc de taronja. Ara bé, si es trenca una joguina, serà culpa d'ell, si arribem tard a alguna cita, serà culpa d'ell, i en general, qualsevol desgràcia que pugui passar, culpa d'ell.